

Administrația, Administrația,
și Tipografia
Nr. 233.
București, piața mare Nr. 30.
Se vor primi în orice zi și
la orice oră. — Manuscrise nu se
returnează.
BREVETATE se primesc la Admi-
nistrația în Brașov și la ur-
cările Biroului de anușuri:
în Viena: M. Dukes, Heinrich
Koch, Rudolf Mosse, A. Oppelitz
Wolfer; Anton Oppelitz, J.
Koch, în Budapesta: A. Y.
Koch, Eckstein Bernat; în
București: Agence Havas, Suc-
cesorii de Roumanie; în Ham-
burg: Koenig & Tiedemann.
Prețurile inserțiilor: o serie
completă pe o coloană 6 or. și
pe două coloane pe o publica-
ție. Publicații mai dese după
preț și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
costă 10 or. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” iese în ziua care di.
Abonamente pentru Anul-Dușor:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 3 franci.
Se primumbră la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. societăți.
Abonamentul pentru Brașov
administrația, piața mare.
Târgul Inului Nr. 30, etajul
I: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dușul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 233.

Brașov, Luni-Marti 22 Octomvre (3 Noemvre)

1896.

Oprirea întrunirilor noastre.

Publicăm recursul în contra opri-
rii adunării electorale, ce a fost con-
chiămată în Brașov la 10/22 Oct. a. c.,
și publicăm în întregul său la lo-
cul acesta, fiind-că se referă la o
chestiune de interes general pentru
toți Românii și de o importanță ac-
tuală. Etă-1:

Onorată Căpitană orășenescă!

În contra ordinului fișpanului comi-
tatului Brașov dela 22 Octomvre 1896 Nr.
6719/1896 comunicat mie prin nota căpi-
tanului orășenesc Nr. 6748/1896, prin care
mi s'a făcut cunoscută și în scris opri-
rea întrunirii alegătorilor români din oraș
și comitatul Brașovului, ce a fost con-
chiămată de mine pe ziua de 22 Octomvre
la ore p. m. în Otel Central Nr. 1, înainte
de termenul prescris, următorul

RECURS:

Oprirea întrunirii noastre electorale,
ce a necesitat acest recurs, este a se cali-
fică din mai multe puncte de vedere.

În ce privește partea juridică trebuie
să întăim să arăt și să dovedesc, că atât
modul de procedere al onor. căpitanii oră-
șenesci, cât mai mult încă procedul d-lui
fișpan al comitatului Brașov față cu întru-
nirea noastră a fost nu numai ilegală, dăr
și că organele nici o au lucrat în sfera
competenței lor.

1. Conform legii, arătarea întruniri-
lor electorale are a se face în orașe cu
magistrat la primarul. Acesta are numai
autoritatea de a lua la cunoștință arătarea
făcută în regulă, ér ținerea întrunirilor
în atâră dela o specială permisiune,
dar această permisiune e basată în lege.
În cazul de față după cum se vede
din nota alăturată a căpitaniei orășenesci,
dela 22 Octomvre a. c. Nr. 6719/1896
fișpanul orășenesc dă permisiune
contra ținerea unei „adunări electorale a
alegătorilor dietali români din comitatul
Brașovului”, care „permisiune” mai întâi,
cum am dicit, legea n'o pretinde, al doilea
ce cade în sfera de competență a căpitan-
iei orășenesci.

După usul local se fac arătările des-
pre întruniri la căpitanul orașului. Acesta
nu poate funcționa numai ca locțiitor al
primarului. Admit dăr, că permisiunea ce
dat'o căpitania orășenescă a fost dată
în înțelegere cu primarul. Cu toate acestea,
trebuie să dificeleț, mai întâi din punct
de vedere al legii darea permisiunii, pe
care eu ca convocator nici n'am cerut'o
și care făcându-se chiar în soris involvă
mai mult o restricțiune a libertății de în-
trunire prin accentuarea unei stări excep-
ționale, care ar face de lipsă o înăsprire
politică a formelor legale din partea auto-
rității. Ér înoăt poliția (Rendörkapitány)
nu a atribuit dreptul de a da o permisiune
specială când nici primăria, ou atât mai
puțin poliția n'are de a face dependentă
dela permisiune specială ținerea întruni-
rilor anunțate în regulă, pe basa legii, tre-
buie să ridic în deosebi excepțiunea incom-
petenței față cu nota citată Nr. 6719 a
căpitaniei orășenesci.

2. Nu sciu cum și pe ce temei fiș-
panul Brașovului își arogă dreptul de a
interzice de oprire în cauze de adunări
publice?

Conform legii municipale Art. XXI
din 1886 fișpanul este numai organ de

control al guvernului, un mijlocitor între
autonomia municipală și guvern. De aceea
nici nu stă în cercul său de competență
de a da astfel de ordine de oprire, fiind-că
controlul adunărilor publice e dat în mâna
administrațiunii, care la rândul ei numai
prin organele sale autonome poate exercita
executiva. Fișpanul însă, care este numai
un reprezentant al executivei în raportu-
rile cu guvernul, nu e în drept de a fi-
gura ca organ al executivei, de unde ur-
meză, că ordinul său decretul lui de oprire
se înfățișează în cazul de față ca o vedită
oalceare de lege, ca un act volnic comis
în afară de cercul competenței sale.

Ridic dăr și față cu procederea fiș-
panului excepțiunea incompetenței.

3. Ilegalitatea ordinului fișpanesc re-
sultă și din dispozițiunile clare ale legii
electorale, căci în cazul present se tracta
anume de-o întrunire electorală și încă o
întrunire electorală ținută chiar în perio-
dul alegerilor dietale. Paragraf 104 al le-
gii electorale dă dreptul tuturor cetățeni-
lor, fără deosebire, de a se organiza ca
alegători în întruniri de partid, prin ur-
mare dă dreptul absolut de grupare ale-
gătorilor de toate nuanțele și partidele fără
de-a indica, că cutare naționalităț ar fi
eschise din această grupare.

E învederat și mai presus de orice
indoielă, că o interpretare restrictivă a nu-
mitului paragraf în defavorul liberei gru-
pări după naționalități nu este admisibilă
aici, nu mai ales fiind vorba de libertă-
țile publice ale cetățenilor.

Nici nu cunosc de aprôpe 30 de ani
încoace, de când s'a înființat ministerul și
s'a restabilit constituția unghurică, nici
un singur cas până acuma, în care s'ar
fi denegat unde-va, fiă în Transilvania, fiă
în Țera unghurică, dreptul de a-se întruni
și organiza după naționalități, cum le-au
dictat interesele lor. N'a fost un singur
cas până acuma — afară de faptul oprirei con-
ferenței naționale române conchiămate pe
ziua de 3/15 Maiu a. c. care nu este încă
de loc clarificată, și care fiind făcută „la
ordin mai înalt” apare ca o măsură arbi-
trară de caracter polițienesc, — în care
s'ar se fi tres la îndoielă din partea autori-
tăților publice dreptul de grupare după
naționalități al alegătorilor, nu mai puțin
ca al cetățenilor, cari nu se bucură încă de
dreptul electoral.

Dovada cea mai eclatantă este fap-
tul, că fiă-care naționalitate din statul un-
ghuric își are, independent de măsura în care
se bucură de dreptul electoral, programul
ei politic deosebit și că în sinul naționali-
tăților toate grupările de partid se fac
mai întâi din punct de vedere al intereselor
de naționalitate.

Acăsta stare de lucruri nu se datéză
de ieri ori de alaltăeri, ci din vechime, pe
când încă destinele țerei erau puse în mâ-
nile staturilor și a ordinelor privilegiate
și națiunea noastră română era declarată
prin lege numai ca tolerată.

Dăr nici chiar estădți nu este în ge-
nere vederea autorităților administrative
în defavorul dreptului de grupare după
naționalitate. Din contră afară de comita-
tele din fostul *fundus regius*: Brașov, Si-
biu și Bistrița-Năsăud pretutindenți în toate
celelalte comitate au fost permise și res-
pectate conferențele electorale ale Româ-
nilor, și nimănui nu i-a trecut prin gând
să le împedecă cu forța ca grupări după
naționalități. S'au ținut în săptămânile din

urmă câte-va duzine de asemenea conferențe
române, și chiar și după opririle dela Bra-
șov, Sibiu și Bistrița s'a ținut o mare în-
trunire electorală română, în Șiria (Vilă-
gós) comitatul Aradului, în prezența fișol-
găbrului de acolo.

Așadără oprirea fișpanului din Bra-
șov pe lângă aceea, că n'a fost competent
a-o face și pe lângă aceea, că este în
grad superlativ volnică și ilegală, mai este
și unilaterală în sensul arătat.

Astfel împrejurarea această, că într'o
parte a țerei nu se permite, ceea ce este
permis în alte părți, face să reieșă și mai
bătător la ochi arbitraritatea procederei
fișpanesci.

Nu pot să nu accentuez aici ca un
moment foarte caracteristic, că chiar în
Clușiu și în Turda, cuiburile șovinismului
celui mai încarnat, au fost respectată și
de astă dată libertatea întrunirii alegăto-
rilor români.

Și ore ceea-ce se permite la Clușiu
în umbra statuii lui Mathia, de ce nu s'ar
permite la Brașov în umbra statuii lui
Árpád?

Și dăcă nu este motivat din punct
de vedere juridic pasul fișpanului, este el
motivat din punct de vedere politic și
național?

Se poate da ore legilor ce vorbesc
despre îndreptățirea naționalităților și a
confesiunilor înțelesul, că nu admit grupa-
rea după naționalități? Pote esista, ou
tot șovinismul destrămat, ce bântue ađi
țările acestea poliglote, o părere monștru-
oasă ca aceea, că cei ce împreună sunt le-
gați prin limbă, datine, obiceiuri, credință
și cultură n'au îndreptățirea de a forma
un grup de interese comune, pe basa, că-
rora s'ar exercite drepturile lor consti-
tuționale?

Însemnă a ne întorce la veacul întu-
necos al solăviei, în care gema poporul
lipsit de orice libertate, considerat ca și
vita legată de gliă, când numai s'ar ad-
mite cugetarea, că miliónelor de popóre
de rasă deosebită din acest stat să li-se
interdică de-odată tot ce constituie libera
mișcare, care să facă posibilă frăsca lor
desvoltare, păzirea și apărarea intereselor
lor de existență.

Ori cât de mașteră să fi fost legis-
lația unghurică pentru popórele nemaghiare,
ea n'a putut să mērgă așa departe când
se tracta de-a face posibil pacifica lor con-
viețuire cu poporul maghiar!

Când legea de naționalitate a sta-
bilit marginile până la cari legislația dela
1868 a aflat de bine a garanta naționali-
tăților dreptul de-a se folosi de limba lor
în viața publică și de-a se cultiva tot în
limba lor, vrut'a ore printr'asta să declare,
că cercul de interese comune ale mem-
brilor acestor naționalități este desființat?
Vrut'a ore să declare, că naționalitățile nu
mai au drept să se întrunescă în societăți,
reuniuni și adunări pentru apărarea și
promovarea acestor interese?

Și se poate ore în totă lumea civili-
sată afla un exemplu, ca unui popor să
i-se concedă drepturi dăr să i se ia putința
de-a se folosi de ele de a-le păstra apăra și
chivernisi?

Se poate uni ore numai o clipită cu
principiul cōstituționalismului o astfel de
capitis diminutio a milióne de cetățeni cari
în puterea dreptului natural, a drepturilor
omului sunt legați cu întreaga ființă de na-
ționalitatea lor?

O părere ca aceea ce-o conține or
dinul volnic și ilegal al fișpanului din Bra-
șov nu găsesce în totă cartea de legi un-
ghuresci un singur paragraf, pe care să se
pótă răzima. Acăsta părere nu este de fapt
decăt ecoul arbitrar al unei interpretări și
mai arbitrare ce-a dat'o legii dela 1868
ministrul președinte Banffy, declarând în dietă
că guvernul nu mai pótă tolera în acest stat
grupări după naționalități.

Acăsta părere mai are și însușirea
de-a fi o părere cu totul subiectivă a șe-
fului actual al guvernului, care n'are nici
cea mai mică îndreptățire de-a norma in-
terpretarea legilor și cumcă este rea și
ilegală părerea lui despre gruparea după
naționalități, el o dovedescă mai învederat
împrejurarea că majoritatea municipiilor
nici o au luat'o în considerare, ci au res-
pectat ca și până acuma întrunirile de ale-
gători români.

Nici nu pótă exista un paradoxon mai
mare decăt acela, după care guvernul
Banffy recunoscă că legea de naționalitate
dă îndreptățire până la un punct óreocare
„cetățenilor de limbă nemaghiară”, dăr
acăsta îndreptățire, în ce privește limba și
naționalitatea lor, el o face dependentă dela
buna chibzuire și arbitriul guvernului și a
organelor sale, negând acestor cetățeni de
limbă nemaghiară îndreptățirea de ași
putea valida pe cale și cu mijloce con-
stituționale drepturile, multe puține câte le
stabilescă legea de naționalitate, și lăsând
aceste drepturi și interese ale lor numai
și numai în grija *colectivității* cetățenilor
de toate limbile.

Jidovul să îngrijescă de interesele bi-
serice creștine românesce și de crescerea
noastră religioasă-morală; Maghiarul șovinist,
care și așa se vaieță mereu că nu s'au
maghiarisat încă toate școlile din țară, să
îngrijescă de interesele învățământului și
ale educațiunii naționale în școlile româ-
nesce; Sasul, care ca rasă germană e de
idea că numai cultura germană are în-
dreptățire să domineze în Europa centrală
și ca mâne și în Orient, să se facă apăra-
torul aspirațiunilor de cultură latină ale
rassei noastre!

Dăr abstrăgând dela această neînțeleasă
direcțiune babilonică a politicei, a căreia
instrument s'a făcut dl fișpan din Brașov,
întreb: cum stăm cu constituția ér mai vēr-
tos cu constituționalismul și ou liberalismul,
ce și l'a înscris pe drapel guvernul și par-
tida lui?

Pote însă că în cadrul acestui umil
Recurs al unui biet cetățen, care nu mai
scie ce-i de capul lui, după interpretarea
confusă și mult contradicțiore ce-o dau
îndreptățirii lui legale organele puterii pu-
bliche, când peste trei ore căpetenia comi-
tatului opresce oee-a ce i-a permis în mo-
mentul de față autoritatea comunală pe
basa legii; pótă dicit, ca în cadrul acestui
recurs întrebările de mai sus să apară prea ne-
modeste. De aceea imi permit a le concentra
numai într'o singură întrebare, care ne
privește personal, pe mine și pe soții mei
de principii, pe cari i-am chiămat la în-
trunire: cum stăm în fața esplicării la-
conice ce a dat'o d-l fișpan îndreptățirii
noștre ca cetățeni de limbă nemaghiară,
cum stăm c'un cuvânt cu libertatea noastră
individuală?

Mai pótă fi vorba de libertate indi-
viduală, atunci, când se face dependent
dela buna dispoziția a reprezentantului po-
litice guvernului din fruntea comitatului

dreptul nostru de a ne da și mărturisii ca aceea că suntem și ne simțim, dreptul nostru de a ne înțelege, după cum ne vine mai bine, cu aceea din concetățenii noștri, care au însușirea de-a vorbi limba noastră, prin care înțelegerea se se potă face posibilă, și care mai au și avantajul cel mare pentru noi de a împărțasi cu noi aceleași necazuri, interese, credințe și aspirațiuni în viața privată și publică?

E învederat că decă guvernul și organele lui nu consideră acest stat ca un mare institut pentru dresarea cetățenilor după pofta, chibzuiela și dispoziția trecătoare a celor ce stau în fruntea administrațiunii lui, atunci ordinul fișpanesc din cestiune constituie un brutal atentat asupra libertății individuale mai înainte de a lovi în libertatea constituțională și în libertatea noastră de-a ne mișca, manifesta și validata ca rassa, id est în libertatea noastră națională.

De unde urmază, că așa cum se prezentă ou tôte aparițiunile ei ciudate, măsura de oprire a întrunirilor noastre în comitatele Brașov, Sibiu și Bistrița-Năsăud, ea este și rămâne o denegare faptică chiar și a firei noastre dată de mama natură, o contestare a însușirii de-a mai puté fi-gura în acest stat și măcar numai ca „cetățeni cu limba românească“ de a doua mână.

Cum se prezentă astfel situația politică de ađi a Românilor din acest stat, și unde va duce o practică legală și constituțională ca acesta, nu soiu. Am convingerea însă de altă parte, că d-l fișpan al comitatului Brașov nu și-a dat sémă de consecențele fatale ale pasului, cu care a debutat fără a respecta măcar și numai competența legală a organelor autonome administrative din comitat.

Nu incupe în cadrul acestui recurs a desfășura marile principii, pe cari se bazează lupta noastră, a Românilor, pentru egala îndreptățire națională.

În fața atentatului fișpanesc însă, îndreptat deopotrivă în contra libertății noastre individuale, constituționale și naționale trebuie să accentuez, că lupta aceasta a poporului român din Transilvania și Ungaria nu este numai de er și de alaltăer, un product al „agitațiunilor cător-va“, cum le place a susținé contrariilor naționalității noastre, ci este un proces mare istoric, ce se datéză de veacuri și care nu pôte fi curmat printr'un ordin fișpanesc.

Din vechime poporul nostru a fost recunoscut ca națiune deosebită, „natio-valachica“, chiar și de legile Aprobate și Compilate, cari îi denegau ori-ce îndreptățire politică, și dela proclamarea drepturilor omului în mijlocul popórelor Europei, dela inaugurarea constituționalismului în continentul european încóce principiul naționalității a trebuit să iésă puternic la ivélă, a trebuit să ajungă dominant, ca un effluc natural al tuturor libertăților publice.

Pe basa acestui principiu s'a organizat poporul nostru român, ca și celelalte popóre, conlocuitoare dela 1848 încóce, și în urma luptelor și stăruințelor lui a isbutit să dobândescă în anii șese-deci recunoșcerea egalei sale îndreptățiri politice-naționale în Transilvania.

Cu începerea erei dualistice s'a pornit însă ael nenorocit curent, ce tinde la nimicirea dreptului de existență și de îndreptățire națională al popórelor nemaghiare în favorul ideilor utopice de unificare națională prin asimilarea cu rassa maghiară domnitóre. Acestui curent au căđut jertfa autonomia Transilvaniei și legile pentru egala îndreptățire politică-națională a poporului român.

Cu tôte că însă acest curent era îndreptat în contra respectării principiului naționalității, totuși n'a fost ou putință ca legislațiunea ungurescă, care a pus bazele constituțiunii de ađi, să-l trecă de tot ou vederea în nouele ei alcătuirii, căci miliónele de Români, Sërbi, Slovaci etc. nu puteau fi decretate ca ne mai esistente în acest stat.

Astfel din tendința de-a zăđarnici libertatea lor națională și din necesitatea de a face ou putință totuși guvernare

lor, ce era condiționată de concesiunile neînălțurabile, adecă de a li-se lăsa un cerc óră-care cât de restrins de drept spre a-și folosi limba în administrați și justiți și în soólele lor, s'au născut „legea pantru egală îndreptățire a naționalităților“ și celelalte legi aduse la 1868.

În memorata lege de naționalitate, deși pe-o basă cât se pôte mai restrinsă, a trebuit în mod neevitabil să fiă recunoscut principiul naționalității, fără de care nu se putea ougeta nici cel mai mic drept de limbă al „cetățenilor de limbe nemaghiare“.

În discursul tronului, cu care a fost închisă dieta la 1868 după ce s'au adus noule legi din vorbă, este consacrat acest fapt al recunoșcerii principiului de naționalitate, ca factor în viața de stat prin următorul pasagiu:

„Egala îndreptățire, de care cetățenii diferitelor naționalități se bucurau în relațiunile politice și civile și până acum, ați estins'o și asupra terenului limbelor lor, asigurând D-vóstré prin lege acele pretențiuni ale lor, cari nu stau în contradicere cu condițiunile administrațiunii și justiției. Sperăm, că credincioșii noștri de limbe nemaghiare își vor afla deplina lor liniștire în acea convingere, cum-că statul asigură fiă-oării cetățen libertatea și dezvoltarea limbei sale materne în mod egal“. (Discursul Tronului la închiderea dietei unguresci 10 Decemvre 1868).

Eată interpretarea cea mai autentică și competentă a legii de naționalitate dela 1868, ce s'a dat atunci din partea Suveranului și a ministeriului celui dintăi, care a presidat la facerea acelor legi. Ea nu pôte fi ștersă și înlaturată de interpretarea volnică a ministrului-președinte actual și cu atât mai puțin pôte fi răsturnată de părerea ce-o desfășurá fișpanul din loc în ordinul său de oprire.

Îndreptățirea „cetățenilor de diferite naționalități“ de a-și dezvolta în tótă libertatea limba lor maternă, ce-o accentuază amintitul discurs al tronului, invólvă deci o recunoșcere directă a dreptului acestor cetățeni de-a se grupa după naționalitatea lor.

Și cum și-ar puté naționalitățile apăra dezvoltarea și libertatea limbei materne, decă nu li-ar fi permis să se ntrunescă și să caute a-și validata interesele lor de limbă pe tórémul constituțional?

Se tot cere dela noi Români ca să părăsim passivitatea și să intrăm în dietă, „ca aoi să căutăm a afla lecuire pentru plângerile noastre“. Cum va puté fi însă posibil aceasta vre-odată decă nu ni-se permite a-ne întruni și a ne sfătui asupra intereselor noastre naționale?

Atâta din punct de privire al legii amintite și a interpretării ei false și arbitrare.

Pe lângă acesta însă rămâne nestrămutat dreptul nostru ce isvoresce chiar din esența constituționalismului și se întemeiază pe libertate și pe drepturile omului, dreptul de-a ne organiza, a ne manifesta și a conlucra în viața de stat pe basă națională, ca partid național.

Este chiar un principiu fundamental al constituției parlamentare, ce să fiă posibilă organizarea și lucrarea partidelor și libertatea acestora, fără de cea mai mică restricțiune. Și acest principiu să și recunoșce față cu tôte partidele din țără, numai față cu partidul național român el a făcut loc de un timp încóce unor interpretări volnice, ilegale și anti-constituționale privitor la dreptul de întrunire și organizare.

Ce este însă basat în legile eterne ale naturei, ce nu este justificat după legile statului și e contrar libertății constituționale, nu se pôte susținé printr'un discurs al unui șef de cabinet, cu atât mai puțin prin arbitrara procedere a organelor guvernului.

De aceea ordinul fișpanului, prin care s'a interđis ținerea întrunirii alegătorilor români din comitatul Brașovului este și rămâne un act volnic și ilegal, care pretinde cea mai grabnică reparare. Protestând contra lui, cer să fiă anulat și să se dea satisfacția cuvenită cetățenilor cona-

ționalăi mei, a căror libertate de întrunire a fost călcată în picioare.

Rog în fine pe onorata Căpităniă orășenescă să înainteze acest Recurs la locul competent.

Brașov, 29 Octomvre n. 1896.

Dr. Aurel Mureșianu m. p.
președintele clubului electoral român din comitatul Brașovului și alegător dietal.

Declarațiune-Protest, în contra opririi întrunirilor române.

Protestăm solemnel în fața Țerei și a lumii culte în contra politiceii maghiare de duplicitate, care de-o parte ne reproșeză de ce nu ne folosim de drepturile constituționale, ér de altă parte ne despóie de aceste drepturi călcându-le în picioare în modul cel mai crud și brutal;

Protestăm solemnel în fața Țerei și a lumii culte în contra barbarelor încercări de-a ne desființa ca naționalitate;

Protestăm sərbătorește în contra atacului ce se face în mijlocul Europei civilizate asupra drepturilor omului, asupra libertății cetățenesci și naționale;

Protestăm și declaram că'n mânia tuturor uneltirilor și a temerarelor atentate, ce se sèvresesc de cătră purtătorii actualei politice de stat unguresci în contra naționalității române, noi membrii ei, alegători și nealegători, suntem firm hotărâți a ne implini până 'n sfârșit cu credință și fără șovăire sfânta datorid, ce ne-o impune, ca cetățeni și Români, lupta dréptă pentru existența și egala noastră îndreptățire națională!

Declarațiuncea-Protest publicată în „Gazeta Transilvaniei“ dela 18 (30) Octomvre a. c. nr. 230 a mai fost subscrișă de următorii:

Din Brașov:

Vasilie Sfetea, Ștefan Kicomban, Nechita Luculet, Nicolae Lupan, Ioan Bădițoiu, Teodor Ploscă, Ioan Tampa, Irodion Frigătoriu, Petru Kicomban, Ioan Rășnovanu, Nicolae Banu, Ioan Măzgarăeanu, Dumitru Bidu.

Ioan Trombitescu, Nicolae G. Christian, Ioan Muscă, Nicolae Bărbier.

Radu Mailatu junior, Teodor Munteanu, Vasile Muscalu sen., Dumitru Mitoc, George Gall, Andrei Bolitz, Florea Mămulă, Vasile Ancorean.

Nicolae Pernea, Ioan Tabără, George Tanase, Vasile Jalea, Florea Gall, Nicolae S. Stinghe, Ioan Gall.

Ioan Pernea, Dumitru I. Spuderoa, George Muscal, Ioan Vili, Nicolae Moise, Ioan Bómben, Dumitru Gogonatu.

Din Săcele:

Alecse Verzea, Romul Verzea, Victor Popea, R. Popea comerciant, I. I. Aldea, M. Alexandrescu.

Radu Popea, Ión Mandai, Ieremia Poenaru, George Beslégă, George Moroianu, Petru C. Mitrea, Nicolae Galea.

Dogariu, George G. Popa, Ión Poppa, R. Aldea, I. V. Soiu, I. Butu, George Poppa.

Ión G. Poppa, Ștefan Poppa, George G. Popa, Ión Neculai Dimian, George Ioan Munteanu, N. Munteanu, Neculai N. Dinén, I. Țițeu, Luca.

P. Sassu, Ión Bodeanu, G. Mediean, I. Băltăgescu, Georgiu Chioțoiu, George Șerban, Groza, Radu Cocă, Cotóră.

Ioan Fulga, Barsan, Neculai Țuțuian, Alexandru Stanciu, Ștefan Butu, George N. Bociogă, Neculai Rășnovén, Samuilă Vlad, Ioan Tóciutu, George Stoian.

Ión I. Mándai, I. Borcea, S. Dragomirescu, I. G. Moroian, Radu Tóciutu, Ión Median.

(Va urma.)

Bozias, 31 Octomvre 1896.

Onorată Redacțiune! Ne alăturăm și aderăm din inimă la Declarațiunea-Protest publicată în fruntea numărului dela 18 (30) Octomvre al „Gazetei Transilvaniei“.

Lupta resolută și bărbătească, ce a purtată în apărarea marilor noastre interese naționale, ne îndemnă totodată a Vă trimite sincere expresiuni de recunoștință și cuvinte căldurose de simpatia.

Înainte ou Dumnezeu!

Traian H. Pop.

Ioan Anca,
preot.

„Protestul Valahilor“. Sub acest titlu „Bud. Hirlap“ de Sâmbătă serie următoarele:

„Alegătorii valahi brașoveni au anunțat pe diua de 22 Octomvre mare adunare electorală în Brașov. Autoritățile orășenesci au permis ținerea adunării, fiind că fuseseră conchiamați numai alegătorii din cercul Brașovului la conferență. Fișpanul într'aceea a oprit adunarea ou motivarea, că e vorba de organizarea reparată a alegătorilor esclusiv de naționalitate valahă.“

Acum a apărut în „Gazeta Transilvaniei“ numărul din urmă un protest, pe care până acuma l'au subscriș vre-o sută de inși. În acest protest ei declara ilegal ordinul fișpanului și atacă vehement guvernul unguresc și cu deosebire pe Banffy, care nimicesce și cea mai mică mișcare, prin care Români dau semne de viață.

„Protesteză și declara, că pe lângă tótă persecuțiunea și asuprirea din partea guvernului, sunt hotărâți a lupta până în sfârșit, ca să-și apere drepturile lor cetățenesci, existența lor națională și deplina lor egală îndreptățire. Subscrierile se continuă în „Gazeta“.“

Semnificativ este, că „Bud. Hirl.“ se reține de astă-dată de-a comenta, seu chiar de-a aproba proeederea fișpanului din Brașov.

Pasivitatea Sașilor „verđi“. „Kronstädter Ztg.“ din loc publică în numărul său de Sâmbătă un apel cătră soții săi de principii (Sașii „verđi“) în care, față de alegerile distale ce se sèvresesc în comitatul și orașul nostru ađi și mâne, cere de la ei, ca să se rețină dela alegere și, prin lipso lor dela urna electorală, să-și manifeste energica lor desaprobare față cu candidațiunea nesăsescă și față cu alegerea candidaților guvernamentali.

O voce germană despre „Sachsentağ“. Eată ce serie între eltele „Deutsche Zeitung“ din Berlin despre „Sachsentağ“-ul de ast an: „Arangiatorii adunării deja prin invitare violară condițiunea cea mai cardinală a Sachsentağ-ului. Astfel în viitor Aménul, Țiganul, Maghiarul și Jidanul pot veni să se consulte și să se hotărêscă asupra binelui poporului săseso și pot schimba programul după gustul lor. Cu tot dreptul pôte întreba aci cel neinițiat: cum de stă în stare un conducător al poporului, președintele comitetului central săseso, să arunce fătış poporul într'un pericol atât de grozav? În numele Sașilor tineri protestă adv. Carol Lurtz. După vorbirea sa 73 de Sași verđi părăsiră sala între aplausele insufleteite ale galeriei, plină de fete și fani săsesci. Desbaterile celor rămași în sală sunt mai nensemnate, decăt să fiă demăde-a vorbi asupra lor. Astfel se fini oare Sachsentağ internațional. S'a dovedit că o disensiune adencă, ce desparte poporul săseso, dér o disensiune, care există în mult, și acum s'a dat numai pe față. Credința neclintită a „verđilor“ este, că întrăđi această divergență va fi delăturată, și conaționalii lor slăbuți și lăngedi vor ajunge la o convingere mai bună. Maghiarii verđi grigi prin aroganța lor, ca speranțele „verđilor“ să se implinescă în unirea puternică a tuturor Germanilor din Ardeal“.

Români, Sașii și guvernul. În numărul său de Sâmbătă, 31 Oct. n. „Allgemein“ publică următóreia notiță: „Violențările și mituirile ne mai pomenite ale guvernului Banffy au deșteptat cea mai mare indignațiune și în sinul Românilor. Organele lor naționale deja se bucură, că nu renunțat la passivitate, deóre-ce de

„Iată și așa n'ar fi putut dobândi nu știu câte mandate multe“.

Această fîoia în numărul său dela 1 Octombrie ia notă de încercările semi-oficiale „Országos Ert.“, de-a s'oua guvernului pentru oprirea conferenței naționale române, dîcînd între altele, că guvernul a opriat conferența română, din cauză, că la aceea n'au fost convocați toți alegătorii români, ci numai reprezentanții acolora. „Cît este de imparțial guvernul“ — este scrierea reptila „Ország. Ert.“ — „încât de exemplu conferența politică a celor de partidă populară s'asésacă din Ardeal n'a putut să se desfășoare“.

La asta face „Alkotmány“ următoarea observare caracteristică:

„Da, da! Se'nțelege, că conferența românească n'a oprit guvernul, deore-ce cu circumspecții Sași se poate și trebuie să întreacă pactările, pe când cu Românii cei tari la război nu se poate face așa ceva. Românii în plămînte trebuie să fiă terorizați, mai ales atunci, când cutéză a se provoca la război ungurească“.

Inaugurarea portului Constanța.

Documentul pus în piatra fundamentală a portului Constanța, este de conținutul următor:

NOI

Carol I, prin grația lui Dumnezeu și voința națională, rege al României, în anul mîntuirii 1896, în a 16-a zi a lunii Octombrie, am pus piatra de temelie pentru construirea portului Constanța, pe țărmurile Mării-Negre.

Dumnezeu dăruindu-Ne, în domnia noastră asupra acestei țări, nu numai ani de glorie, ca împreună cu viteza Mea oșteră să-i pot da independența și o pozițiune istorică, dar și ani de paclnică domnie, în lucrul cu răvnă și stăruință pentru înflorirea și prosperarea României.

Înmulțind căile de comunicațiune și deschîndu-le căilor ferate, unind cele două țărmuri ale Dunărei prin podul dela Fetescău și prin podul dela Feteșca, luat'am hotărîrea, ca aceste temelii și neperitoare lucrări să fiă deservite prin întemeierea unui port la țărmurile vechii Pont Euxin, unde din veacurile mai depărtate comerțul a găsit un adăpost, unde atâtea monumente istorice ne aduc aminte vechea dominațiune a romoșilor noștri Romani, și unde și-a găsit și dîilele marelui poet Ovidiu.

În al 30-lea an al domniei Mele și al Mele al fondării Regatului, am pus astăzi piatra de temelie a acestei însemnate lucrări, față fiind Majestatea Sa Regina, Altețea Lor Regale Prințesele și Prințesele României, înaltul cler, miniștrii Mei, președintele și vice-președinții Corpurilor legiuimantului, înalții demnitari ai Statului și corpul militar.

Nădăjdîm, ea Dumnezeu ne va ajuta să deservim în liniște și ferioare lucrarea noastră, care va duce peste Mări Negre Românilor și va înlesni în toate vremele transportul bogățiilor acestei țări.

Spre amintire, am subscris acest document, în induoit exemplar, din cari unul va așeză în piatra din temelie, ăr celalt va păstra în Arhiva Statului.

SCRIRILE ȚILEI.

— 21 Octombrie.

Comasarea în Brașov. În afacerea comasării în Brașov, care este în ajun de a se termina, după predarea noului contract prin inginerul de comasare Anghel Stăndor, s'a stabilit prin d-l jude Iosif V. Knezic și o înfățișare a tuturor interesanților pe 21 Octombrie, la ora 8 în oasa sfatului din loc, unde începerea pertractării de regregare. Proprietarilor de pămînt de pe țărmul Brașovului li-se atrage atențiunea, pentru apărarea intereselor să nu lipsească dela amintita înfățișare, căci li-se dă șansa, că încă în ora din urmă să potă să se facă, contra unor greșeli și incorectități, să se fi făcut.

Un capelan osândit. Capelanul Iosif V. Knezic din Racozeve la timpul său ținuse mai multe vorbirî contra legilor bisericesci-politice, pentru cari procuratura îl luase pe mîna judecătorilor. În acuză se susține, că numitul capelan a agitat contra legilor chiar și după ce acestea au fost sancționate; că în ornat bisericesc, Knezic făcî să jore poporațiunea contra căsătoriei civile; că ar fi provocat pe fetele îmbrăcate în haine albe, să îmbrace haine negre, deorece de acum înainte ele vor fi cununate acolo, unde se dau pasapoarte pentru vite; și în fine că a glorificat pe preutul agitator Lepenyi. Tribunalul din Pesta osândi pe capelanul Knezic, pentru agitare, delict contra religiunii și preamărirea unei persoane osândite, la șese luni temniță și 250 fl. amendă. Tabla reg. ridică pedepsa la un an temniță, care sentință acum fu întărită și de Curiă.

Din Sălajiu primim două corespondențe, ambele privitoare la raportul publicat de noi în nr. 228 cu privire la tristul debut al învățătorilor români, cari au mers la expoziția din Budapesta. Într'una din aceste corespondențe ni-se spune, că în acel timp d-l vicar din Șimleu Alimpu Barboloviciu nu se afla acasă. D-sa plecase în dimineața zilei de 19 Octombrie n. la Gherla în afaceri oficioase și s'a reîntors numai în 24 Octombrie s'era. Astfel învățătorul din Șimleu, Alexiu Fedorca, a plecat la Budapesta în absența și fără soirea și invoirea d-lui vicar. — A doua corespondență ni-o trimite însuși d-l învățător Fedorca, care ne spune, că d'nsul, ce-i drept, a fost la Budapesta, „în afaceri private“, d'ar a mers și a venit singur, cu deputațiunea n'a dat față și nu pentru exosiția s'a dus. Scrisoarea d-lui Fedorca o vom publica într'egă îndată ce ni-se va deschide puțin loc.

Mărtea cardinalului Hohenlohe. Din Roma se depeșază, că Vinerea trecută a murit, lovit de apoplexie, cardinalul Gustav Adolf Hohenlohe. El s'a născut la 1822, studiile juridice și teologice le-a făcut la diferite universități germane. În 1846 a intrat în Academia ecleziastică din Roma, și după absolvarea ei, în scurt timp a înaintat până la rangul de metropolit, ăr la 1884 a fost ales cardinal. Cercurile politice din Viena afirmă, că prințul Hohenlohe s'a bucurat mai ales de încrederea împăratului Wilhelm, și mărtea lui însemnă o mare pierdere pentru tripla alianță. Se dîce, că decedatul cardinal a fost urgisit de iesuși și de elementele franceze din colegiul cardinalilor, și Rampolla totdeuna îl ignora; mai departe e remarcabil, că Hohenlohe peste tot stetea în relațiuni aproape mai bune cu Quirinalul, decât cu Vaticanul.

Noi magnați. La propunerea consiliului ministerial ungar, monarchul a conferit fraților Gabriel și Elemer Lonyai, precum și urmașilor lor legitimi, demnitatea de conți ungari și dreptul de-a fi membri ereditari în camera magnaților.

Furturi. Ni-se spune, că nisece indiviți necunoscuți umblă prin Brașovul vechi din casă în casă la cerșit, ăr unde li-se dă ocaziune, pun mîna pe ce găvesc. Așa a intrat dîilele trecute un individ îmbrăcat „nemțesc“ în casa locitorului Dumitru Corboc din Brașovul vechi, amenințînd pe servitoarea acestuia să-i dea bani. La țipele servitoarei, individul a luat'o la fugă. Tot dîilele trecute s'au furat 130 fl. dela un locuitor de pe delul Sprenghiului, ăr alaltă-noapte, Sâmbătă spre Duminecă, nisece hoți au intrat în casa Nr. 12 din Strada Țintașilor, de unde au furat 30 fl., ăr din alte două case au furat câte 7 fl. — Avis poliției.

Societatea filarmonică din loc își va ține adunarea generală la 8 Noembrie n. o. orele 2 d. a. în sala dela Vila Kertsch. Obiectele: 1) raportul președintelui, 2) raportul casarului, 3) alegerea notarului și archivarului, completându-se oomitetul, 4) propuneri. Membrii ajutători ai societății sunt

prin această invitați a lua parte la adunare. Societatea își va ține probele în 2 Nov. n. în localul societății (sub Bucium).

Comitetul Societății studenților români din Zürich, pentru semestrul de iernă 1896/7 s'a constituit după cum ni-se scrie, astfel: Președinte: I. Grefu, cand. arch.; vice-președinte: M. Dima, stud. ing.; casar: I. Maxim, cand. ing.; secretar: A. N. Popp, stud. ing.; bibliotecar: E. Gschlacht, stud. ing.

Reuniunea de cîntări germană din loc va arangia Vineri în 6 o. în sala de concerte o serată musicală sub conducerea profesorului Rudolf Lassel. Inceputul la 8 ore s'era.

Regele Serbiei în România.

Vaporul „Orientul“, avînd pe bordul său pe Regele Serbiei, a trecut Vinerea trecută fără a se opri prin dreptul orașului. Populația de pe țărmul românesc i-a făcut ovații, ăr armata a dat onorurile militare. În susul orașului, vaporul „Orientul“ a fost întâmpinat de vaporul „Călugăreni“, pe care se afla un număr forte de persoane. Corul s'erbesc a intonat imnul regal. Vaporul „Călugăreni“ a însoțit vaporul „Orientul“ până la Vidin.

Tot Vineri la orele 11 regele Alecsandru a luat dejunul pe vapor, și la 11 și jumătate a ajuns la Smârda, unde debarcaderul era frumos împodobit. Ilustrul oșpe a fost primit cu entuziaste urale. În tot timpul drumului vaporul „Orientul“ a fost însoțit de canonierele „Oltul“ și „Siretul“. Generalul Budișteanu, ministrul de război, a salutat pe vasul regal pe regele Serbiei, în numele Maiestății Sale Regelui Carol. Pe cheiu era o companie din regimentul Vlașca Nr. 5 cu steg și musică. La orele 2 trenul regal a pornit dela Smârda, și când a ajuns în dreptul fortului Jilava, tunurile au început a trage salve.

Înca dela orele 2, întreaga calea Victoriei și calea Griviței din București erau Vinerea trecută pline de lume. De-alungul stradelor de partea dreaptă era așezată miliția.

M. Sa Regele Carol și prințul Ferdinand, însoțiți de suite, au sosit în gara Nord la orele 3 și un sfert. Suveranul român purta uniforma de colonel s'erbesc al regimentului 6 de infanterie, avînd la piept marelui cordon al ordinului s'erb „Vulturul Alb“. Prințul Ferdinand era îmbrăcat în uniformă de roșiori.

Imediat după sosire, Regele și prințul Ferdinand, trecînd pe dinaintea frontului companiei de geniu, care forma garda de onore, s'au postat la locul de onore unde avea să primescă pe Suveranul s'erb.

La orele 3 și jum. trenul regal intră în gară în sunetul imnului regal. Regele și prințul Ferdinand străuseră cu căldură mîna regelui Alecsandru, care prezentă Suveranului român suita Sa.

În fața salonului de primire așteptau toți miniștrii, d-l și d-na Cristioi, ministrul Serbiei la București, d-l C. F. Robescu, primarul capitalei, d-l Ion Calinderu, d-l I. Dobrescu, prefectul județului Ilfov, d-l Paul Stătescu, prefectul poliției etc. La sosirea Suveranilor în fața salonului d-na Cristioi prezentă regelui Alexandru, care purta uniforma de general s'erbesc de cavalerie, un splendid buchet de flori.

După ce M. Sa Regele prezentă Suveranului oșpe pe toți d-nii miniștrii și pe celelalte persoane prezente, Suveranii și suitele intrară în salonul unde așteptau generalitatea și autoritățile civile. Prezentarea persoanelor aflătoare în salon a durat aproape 20 minute, după care cortegiul regal a pornit la palat. Pe tot parcursul până la palat lumea adunată pe trotuare a aclamat cu căldură pe Suverani. La orele 5 Regele Alecsandru a primit la palatul regal corpul diplomatic ăr la 5 și jum. a mers la legațiunea s'erbescă din strada dreaptă, unde a primit pe membri coloniei s'erbe. La 7 și jum. ore s'a dat la palat un prăz de gală. La orele 10, după re-

cepția și prânzul de gală dela palat, regele Alecsandru I al Serbiei, însoțit de suita sa, a luat oșul la d-l Alecsandru Catargiu, fost ministru al țerei la Petersburg, ăr la orele 1 regele s'a întors la palatul regal.

Alaltaeri, Sâmbătă, regele Alecsandru al Serbiei, regele Carol și principele Ferdinand, împreună cu suitele, au eșit la orele 9 și jum. din palat și au parcurs Calea Victoriei, pe la hotel de France, pe strada Mihai-Vodă până la Arsenal. Regele Alecsandru călăuzit de Suveranul român și de principele Ferdinand, a vizitat Arsenalul armatei unde a asistat la toate lucrările ce se fac prin ateliere. Dela arsenal au trecut la casarma genului, pe care de-asemeni au vizitat'o și apoi la pirotechnie.

Peste tot trupele au făcut onorurile militare și muzicele au intonat imnul național românesc și s'erbesc.

La orele 12 a fost un dejun la palat, la care au luat parte suitele Suveranilor și mai multe persoane oficiale.

DIVERSE.

Un diar german despre armata franceză. Eță cum apreciază „Allgemeine Zeitung“, din München, armata franceză, cu ocazia revistei dela Châlons: „Batalioanele de turoși și zuavi, aduse înadins din Africa, se aflau în fruntea defilării. Soldații acestor batalioane, aleși pe sprincenă, aveau un aspect pitoresc, le lipsea însă caracterul unei trupe de paradă. În adevăr, totă lumea care i-a privit defilînd, ca o trupă de sălbatic, a putut observa lipsa de cadență în mers și de ținută militară, nepăstrarea alinierii, și ținerea armelor de unii într'un fel, de alții, într'altfel. Vânătorii și batalioanele de infanterie au păstrat ordinea ceva mai bine; și acestora le lipsea însă cu totul ori-ce urmă de disciplină pentru paradă. Colonele înaintau ca pe un teren de manevră și nu ca pe un câmp de exercițiu. Spre a da o dovadă de lipsa de disciplină, va fi de ajuns să cităm un singur exemplu: Regulamentul frances nu prescrie ca trupele, defilînd, să întorcă capul la dreapta, ci de a merge privind drept înainte; de astă-eată, de sigur spre a vedea pe Țar cât mai bine, nu numai că trupa privea la dreapta, ci căuta să vadă cât mai mult posibil lumea din tribune. Consecința fu că din această cauză, flancul stîng a trecut cu mult înaintea celui drept. Nici un cunoscător al armatei franceze nu se va mira de nesuccesul încercat, la Châlons, de infanteria franceză, care de alt-mintrelea, n'a fost nici odată o trupă de paradă. Cât despre cavaleria, n'avem multe de zis. Această armă a fost considerată tot-d'a-una ca insuficientă și afară de modul cum sunt îmbrăcați oficerii, nu s'a realizat nici un progres. Ceea ce a trebuit să surprindă, însă pe unii dintre spectatorii revistei, a fost de sigur artileria, care până acum fusese trupa de elită a armatei franceze, mai cu seamă pentru parade; de astă dată însă și această armă a făcut un fiasco complet.“

Femei ca popoveditoare a credinței. La așa numiții oevcheri din America și femeile încă predică. În Filadelfia o femeie a ținut de curînd o predică și între altele dîce: „Tre lucruri sunt în lume, de cari mai mult mă mir. Unul este acela, pentru ce copii sunt atât de hăbucî de aruncă cu petri în pomi ca să cadă pomele, deorece pomele după ce se coc, cad ele de sine. Al doilea, bărbații atât sunt de nebuni, încât merg în rebel de se omără unul pe altul, ei însă mai curînd, ori mai târziu, totuși mor. Al treilea de ce alergă bărbații după femei, pentru-că fetele merg ele și de sine la bărbați?“

Literatură.

În tipografia Toma Basilescu din București (Calea Victoriei 29) a apărut: *Igiena soldatului*, lecțiuni predate soldaților de Dr. George Crăiniceanu, medic de reg. ol. II la Spitalul militar central din București. O mică broșură, care conține instrucțiuni igienice forte de interes nu numai pentru soldați, ci pentru popor în genere.

In tipografia „Gutenberg“ din Bucuresti (Strada Domnei 20) a apărut: Ficțiune, imagine și comparațiune, studiu comparativ de literatură poetică, de Vasile D. Păun.

Aforisme, cugetări și reflecțiuni, în imba română și germană, de M. de T. (Mihail cavalier de Trapșa). Această lucrare foarte interesantă originală s'a aflat în manuscrisurile mult regretatului general Trapșa.

Această carte se află de vânzare numai la Librăria Diecesană în Caransebeș.

In editura librăriei naționale N. D. Mișoșescu din Târgu-Jiu (România) a apărut: Descrierea corpului omenesc și regulile igienice pentru școlile primare, de Iuliu Moșilă, profesor de științele naturale și igienă, directorul gimnasiului real din T.-Jiu.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu. Redactor responsabil: Gregoriu Maior

Cursul la bursa din Viena.

Din 31 Octomvre 1896.

Table with exchange rates for gold, silver, and various currencies like Austro-Hungarian, Austrian, and Italian.

Cursul pietei Brașov.

Din 2 Noemvre 1896.

Table with market prices for various goods like flour, oil, and other commodities in Brașov.

ABONAMENTE

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Table showing subscription prices for Austro-Hungary in florins (fl.) for different durations.

Pentru România și străinătate:

Table showing subscription prices for Romania and abroad in francs (fr.) for different durations.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Table showing subscription prices for Austro-Hungary for Sunday issues.

Pentru România și străinătate:

Table showing subscription prices for Romania and abroad for Sunday issues.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate poștale.

Domnii, cari se vor abona din nou, să binevoiescă a scrie adresa lămurit și a arăta și ultim poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Oct. 1896.

Main railway schedule table with multiple sections: Budapesta - Predeal, Ghiriș - Turda, Copșa-mică - Sibiu - Avrig - Făgăraș, Simeria (Piski) - Hunedóra, Brașov - Zărnești, Mureș - Ludoș - Bistrița, Arad - Timișoara, Sibiu - Cisnădie, Sighișoara - Odorheiu-săcuesc.

Notă: Orele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se citi de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus.